

MURAKÖZ

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztii önégyezző szövetség«, a »Csaktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatók:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppel A.,
Daube G. L. és társánál és Herndl.
Brünnen: Stern M.

Nyittdr. petitóra 10 kr.

Szerkesztővel értekezni lehet min-
dennap 11 és 12 óra között. —
A lap szemléi részére vonatkozó
minden küldemény Margitai
József szerkesztő nevére
küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak
nyitlitterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

A fürdés.

A változó légmérsékleti viszonyok s az élet küzdelmes pályája követelik, hogy minden ember képes legyen azoknak testünk re gyakorolt pusztító hatásának ellenállani, vagyis hogy testünket s lelkünket edzetté tegyük különféle változások elviselésére.

Testünk edzésének egyik legfontosabb eszköze a víz, ha ezt naponként mint fürdőt használjuk.

A víz nemcsak lápszer, hanem mint a bőr tisztaságának eszközlője, megifjádásunk igazi forrása. A tisztaság a látható egészség, a tisztaság a testnek, a mi a tisztesség az erkölcsnek, írta Baco, — s az, a mi a szeretetvalóság a léleknek, tette hozzá La Rochefoucauld.

Jó vizet inni, sőt belemertülni: a mai kor egészségügyi vallása, a tisztaság s annak családi keresztelő helye a fürdő-kád, s hittétele a mindennapi fürdés.

A bőr élete egyéniségünkkel a legbensőbbben függ össze. Ha X. vagy Y-nak levágják karját vagy lábát, azért ő megmarad Péternek vagy Pálnak, de a kiről a bőrt lehúzzák, annak egyénisége is elveszett, s anatómiai praeparatummá sülyedett. Ám nemcsak azért nagyfontosságú a bőr egészsége és tisztasága, hanem azért is,

mert hétféle működést végez: védi a testet és a belső szerveket; az idegek segítségével a tapintás, légnomás, hőmérsék és fájdalom érzetét közli velünk; kiválasztó működést végez: t. i. izzadó mirigyei vizet, szénsavat, illó zsírsavakat és ammoniakos ürülékanyagokat választanak ki; lélegzésben a tüdő segédszerve; most felszívó (abszorbeáló) ereje van, majd tisztító készüléként működik és végre kisugárzás segélyével a test melegét szabályozza s k. b. egyforma hőmérsékben tartja, azaz egészségben. Midőn a vér szabadon forog a bőrön át, a test heve növekedik; ellenben leohad ez a hő, midőn az izzadás kiűt a bőr fölület milliónyi porusain, ép mint a hogy meleg csöveket nedves rongyokkal lehűthetünk. A fürdés a bőr eme működéseinek nagy előmozdítója.

Ma gazdag és szegény nagyon kevés költséggel mindennap igénybe veheti a fürdőt, melyet a régi nemzedékek királyi fényűzésnek tekintettek. A történetírói följegyzések ma is bámulattal emlegetik a Cleopatra, Valois Margit, Ausztriai Anna és Mme de Pompadour mindennapi fürdőjét. Sparta és Róma ifjainak erőlt. szilárd testrészeket, állandó egészséget a hideg víz használata adott. Fa a levelén sárgul, ember a bőrén vénül, ezt a ma közkeletű élet-tani tételt ezek az előkelő nők nem tudták, csak érezték. Ezt a szomorú esélyt a bőr

kellő gondozásával, soká késleltethetjük. Ma tehát mindenkinek módjába áll a tisztaság arisztokratájává lenni, s egyszersmind ifjúságát megnyújtani a mindennapi zuhanynyal, vagy tőlől talpig való vizes ledörzsöléssel. Csakhogy ez a zuhany s az a ledörzsölés hideg vízzel történjék, mert a langyos, vagy meleg víz inkább gyengít, mintsem erősít, petyhüdté teszi az izmokat és ráncossá a bőrt. A meleg fürdő, mint a történelem mutatja, népeknél és egyéneknél egyiránt a hanyatlás jele, a megvénekedés és a pusztulás előhírnöke. A rómaiak tepidaziuma volt valószínűen — ugymond Daryl — a barbarok legnagyobb szövetségese.

A friss vér működésre serkenti a bőrt és reakcióra az idegeket; sietlenni a szív mozgását s mintegy új életerővel látja el a szervezetet. A mindennapi fürdő arra való, hogy a bőrt a külhatások ellen megedze. És ez az edzés nem csak a bőr idegek érzékenységének kevesbedésében, illetőleg bizonyos foku eltompulásában áll, hanem áll abban a vívmányban is, hogy a bőr hajszáledényei a fokozott működés következtében lasanként kitágulnak és sokkal több vért forgatnak, mint azelőtt. És a bőrnek, ennek a testünk felületén elágazott többszörös hajszáledény hálózata hasonlít egy melegvízfűtés csőrendszeréhez, mely a bőrt szakszerűen átmelegíti. Ez a fűtő készülék

A „Muraköz“ tárczája

Az első ibolya.

— Beszélke. —

Egy elszáradt ibolyacsokor fekszik előttem. Ott találtam meghalt barátom levelei között. Hogy letettem magam elé az asztalra, úgy tetszett, mintha megmozdultak volna elszáradt szirmai és regélnének az elmúlt időről.

Susognak-susognak valamit; én meg elmerülve hallgatom azt. Néha egészen jól értem, mit mondanak, mit regélnék; néha pedig kínos zsongással válnak szavai, hanem képzeletem kiegészíti azokat is. Egy megtört szív regéje szólott hozzám és én tollat ragadok, leirom mind.

— Ibolya?

— Ibolya. Méltóztatnak?

— Nagyon nagyon köszönöm!

És Zanathi Elemér átnyújtotta az egész vidék legelső ibolyáját Várhelyi Szabinának.

Az ibolya oda vándorol Szabina dobogó keblére; mikor pedig haza vitte, velencei köszörrült üveg tányérkába tette azt.

Még künn rontoita a szemet az itt-ott piszkos fehér hó, amint a nap sugarai ráestek, de a járókelők a nagy locs-pocs daczára is örömmel üdvözölték a tavasz első melegebb sugarát.

A szerény kis ibolyacsokor pedig ott pompázott a szalon nagyobbik asztalán és a szobába szorult téli levegőt megtöltötte tavaszias illattal.

Benn a kályhában pislogva ég a közén; néha egy kékes lángnyelvecke kicsap. Sajátságos neszt hallat ilyenkor. »Pöröl«, mint szokták mondani. Az ablak egészen átmelegedett a nap sugaraitól, hanem azért hideg volna a kicsike kis szalon, ha nem égne a kályhában.

Még itt a tél, de az ibolya illata meghazudtolja azt.

Amint kiespott néha a tűz a kályhából, kevés szénegőt hagyott hátra, Evvel egyesült az ibolya illata. Idegbénító lég ez így.

Szabina bágyadtan dől a kerevetre. Szemei majd az ibolyán, majd meg a verőfényes ablakon tévedeztek.

Mereven bámul sokáig. Néma csend honol körülötte, csak keble pihegése zavarja azt néha meg.

A külső zsvaj nem hallatszik ide be. Tekintete egyszerre az ibolyára esik. Heves, mély sóhaj, mely keblét megrezgeti, emelkedik ekkor s lebben el ajkairól.

— Csak ne hagytam volna oda azt az ismerős kört.

Eddig csak szunyadozott. Az nem tudta felébreszteni, ez lángra gyújtá.

— Már évek óta tisztel, becsül, szeret. Ez még jobban, igazán, mélyen lángolóan.

— Ahhoz szavam, süléim ígérete köt; ez még fiatal, majd felejt könnyen. Hát miért fosztanám meg magamat élvezimől.

— A nyáron távozni fogok. Jól fogom magamat érezni, reá sem gondolok többé, Meg úgy is talán csak szalmaláng ennek az érzelme. Annál jobb. Tette tehát, nem szegem kedvét.

Ha hallotta volna valaki ezeket a szavakat, azt gondolta volna: lázban beszél.

Itáradt a kevereten s a beszűrődő nap-sugarak épen odaestek barna furtjeire.

Bágyadt, kéjes mosoly vonult el ajkain s olyan volt, mint egy magányos sphike.

— Szeret, nagyon szeret!

— Mikor emlékkönyvét visszaadtam és elővasta, a mit beleírtam meglepetve tekintett rám és forrón szorította meg kezemet.

— Lénye kissé hideg, de nem is lehet az másképen, hisz még alig ismer. Ha majd ismerni fog, látja lángoló szerelmemet! akkor ő is úgy fog szeretni.

— Társaságomat sem kerül, mert maga mondta a napokban, hogy még ne menjek.

— Minden nap találkozom vele és mindig jobban-jobban szeretem.

— De hát szabad szeretnem? Hisz ő maga bátorított föl erre viselkedésével. Vagy csak kaczerkodik? Lehetetlen. Arcza, szavai meghazudtolják azt.

— Vonzódik hozzám. Első találkozásunk alkalmával egy szót sem tudtam szólni, mert régi ábrándjaim ideálját láttam benne megtestesülve lenni, Később kedélyét is tisztán megismer-ni véltem. Addig közönyös voltam a nőnem iránt, most már őt szerettem.

(Folytatjuk).

Terentius.

gyakori fürdés által megedződve, sokkal több munkát bír el, s a rendkívüli melegvesztéseket is gyorsan helyre bírja pótolni.

Ugyan ki látta, hogy tüdőcattarrhussal vagy náthával vesződjék a cigány vagy cigányasszony, holott télvíz idején is meztől jár; ellenben mi a legkisebb időváltás mellett is igen könnyen meghülünk s megkapjuk ezt a betegséget. »Egy cigány asszony talpa — úgymond Schreber — mely az időjárás szigorúságának védtelenül ki van téve, nem csak edve van minden nemű hűlés ellen, az esztendőszámra tör-ténő meztőljárás következtében, de egy-szersmind azoknál a bonczitani változások-nál fogva, melyeknek épen ez a megszokás a szerzője, a behatások nagy részének el-lent bír állani. Csak egy pillanatig vegyük szemügyre nagyító üveggel egy kényes ür-hölgy és egy cigány asszony talpbőre közti ktlömböséget, s tüstént átlátjuk, hogy az emberi bőrt, testünknek ezt az élő véd-falát, edzés által a külbehatásokkal daczoló bástyává alakíthatjuk. Erről a védbástyáról a betegségeknek nevezett ellenségünkkel, különösen pedig a közhvény, majd ideg-gyöngeséggel, huruttal, stb. legbiztosabban szembeszállhatunk. Hiszen a betegségek, mint a harapós kutyák: ha szembe futunk ve-lük, meghátrálnak, de ha előlük megfuta-modunk, megharapnak.

Tegyük bőrünket erőssé, egészségessé, s az könnyen fog dacolni a temperatura változásaival, s az anyának nem kell foly-tonos rebegetésben élni, hogy gyermekük meghül, mert nincs elég melegen öltözve, s hogy mihelyt a lába megázik, mindjárt tüdő-hurutot, vagy tüdővést kap.

A mindennapi fürdőknek végre erkölcsi hatása is van. Nem hiába tette a ker. val-lás a keresztsg által a vizet az erkölcsi tisztaság jelképévé. A ki testét a szennyől tisztán tartja, rendszeren erkölcsi tisztaságát is megóvjá; a fürdés tehát az erkölcsi szep-lőtlenségnek is az elősegítője. »A friss víz — úgymond Daryl — mintegy anyagi lelki ismeret, mely az alváló gondolatokat eltá-volítja, vagy legalább elodázza. Igy függ össze a test tisztasága az erkölcsi tisztasá-gával; a bőr üdesége a lelkiismeret érzé-kenységével, a mit nevezhetnénk első sor-ban a bőr ethicájának is

A megyei közig. bizottság ülése.

Julius 12.

Az alispán közigazgatási ügyekről szóló jelentése után örömmel vételet tudomásul, hogy a belügyminiszterium Páka községben új csendőri őrséget fog szervezni. — A föld-mivelési miniszter leiratban tudatja, hogy az almabornak Ausztriába való szállításá-nál elkövetett visszaélések megkorlátlására a szükséges intézkedéseket megtette. — A bizot-tság újabb fölterjesztést intéz a kereskedelmi miniszterhez Palin pusztán és Bázsiban a postahivatal fölállítására érdekében. — Ki-mondatott, hogy az egyes községek kötele-sek a belterületükön elvonuló törvényható-sági utak felületéről a vizet levezetni; a képződött port, szemetet, sarat bizonyos időközönként az utszélről lehúzni, kupacok-zokba halmozni és a község belterületéről el-fuvarozni; az utmelléki sánczokat megásni és folyton vízlevezetésre alkalmas állapotban tartani. A nagy-kanizsa-bécsujhelyi vasut vonalán levő Rajk megállóhelynek postale-adásra leendő fölhasználására vonatkozólag fölirat tetették a keresk. miniszterhez. — Tudomásul vételet, hogy jövő évben a csáktornyai áll. tanítóképző intézet kibővit-

telik; az alsó-lendvai polgáriiskola államo-sítása ügyében lépések tetettek. — s hogy egy kisdedővő képző intézetnek Zalame-gyében való fölállítása czéljából a kir. tan-felügyelő fölterjesztést tett.

Továbbá kir. tanfelügyelő jelenté, hogy a miksavári és dráva-csányi iskolázás ügyé-ben a közigazgatási bizottságtól nyert meg-hatalmazáshoz képest a zágrábi egyházmeg-yei főhatósággal érintkezésbe lépett. Bemuta-tta a káptalani helynökségtől ez érdem-ben érkezett választ. Tekintettel ezen ügy-ben már a boldogult bitoros érsek által tett intézkedésekre, az egyházmegyei főha-tóság és az érdekelt hitközségek általános óhajára, a járási főszolgabírónak pártoló ajánlatára, Dráva Csány községnek községi pötlék után megajánlott járalmányára, végül azon körülményre, hogy Dráva-Csány község a kisdedővédelem ügyének egy, már meglévő helyiséget fentartva, ezt helyileg ápolni kész és hajlandó: javasolja kir. tan-felügyelő, hogy egy kontemplált leányisko-lának Miksavárott felállítását most már annál is inkább helyben hagyassék, mert az eset leges felfolyamodásokkal járó halogatás miatt a nagyszámú tankötelesek ügye nagy hi-ányt szenvedne. A kir. tanfelügyelő javas-lata elfogadtatott s az érdekelt községek a járási főszolgabíró után felhivatnak, hogy e leányiskolának Miksavárott felállítására iránt haladéktalanul intézkedjenek; mivel az okta-tás érdekeit veszélyeztető halogatás esetében hatóságí beavatkozás után fog anyagi ter-hükre eszközölni.

A megyei kisdedővás ügyében érkezett 1892. évi 14.774. számú miniszteri rendelet tudomásul vételet s egyelőre az 1892. évi XV. t. cz. 153. §-ában érdekelt Zala-Egerszeg rendezett tanács város, mint megyei székhely, az ugyanazon törvényczikk 16. §-ában érdekelt és 15.000 frtnál több állami adót fizető Alsó-Lendva, Csáktornya, Keszthely, Perlak, Sümegh, Tapolca vala-mint az ugyanazon t. cz. 16. §-ában e dekelt, 10 - 15.000 frtnyi állami egyenes adót fi-zető Bataon-Füred, Csabrendek, Dráva-Vá-sárhely, Galambok, Kis Komárom, Kotor, Légrad, Mura-Csány, Nagy-Récsa, Pölöske, Söjtör, Szepetk községek felhivatnak, hogy az 1892. évi XV. t. cz. értelmében általuk felállítandó kisdedővodák illetve állandó gyer-mek-menedékházak szervezése ügyében ha-ladéktalanul intézkedjenek s eljárásuk ered-ményéről a közigazgatási bizottsághoz folyó évi szeptember végéig jelentést tegyenek. A 10.000 frtnál csekélyebb állami egyenes adóval terhelt, ideiglenes (nyári) menedék-házak felállítására kötelezett községekben a kisdedővédelem ügyének szervezése 1893. évi tavaszára halasztatván, a kir. tanfel-ügyelő felhivatik, hogy a szervezés előkészí-tése értelmében javaslatát f. évi november havi közigazgatási bizottság ülésében mu-tassa be.

Az árvaszéki elnök jelentése szerint a fogalmazói karnál május végén hátralék volt 2587, junius hóban beérkezett 2654 s így elintézés alá került 4241 ügydarab; ebből junius hóban elintézték 2581-et s maradt junius végén hátralék 2660 drb. Az irodánál május végén hátralék volt 337, juniusban leírás végeit kiadott 2495 s így elintézés alá került 2932 ügydarab; ebből junius hóban leírtak és kiadványoz-tak 2624 darabot s így junius végén há-tralékban maradt 208 ügydarab.

Különfélék.

— **Iskáró.** Simon Lajos csáktornyai kir. járásbíró e hó 23-án a felső-mihályfalvi templomban esküdött örök hűséget S t e f a -

its Miksa urad. főerdész kedves leányának, Gizella kisasszonynak. Öszintén gratulálunk a megkötött frigyhez.

— **Eljegyzés** Frank Sándor budapesti kereskedő jegyet váltott Östereicher József letényei lakos leányával, Rizával.

— Légrad város polgári f. hó 31-én az önk. tüzoltó-egyesület javára disz. és versenyté-kézéssel összekötött táncvigalmat rendeznek. — Kezdeté d. u. 3 órákor. Belépődíj 1 frt, családjeg-y 2 frt. Tekejegy 3 dobásra 10 kr.

— Hazakat döntő szélvihar dühöngött e hó 18-án Zala Egerszegben. Hirtelen jött s egy-szerre nőtt nagygyá. Először fölkaparta az utcák porát és megtöltötte vele a levegőt, azután neki esett a fának, derékban ketté törte, tövestül ki-csavarta azokat, majd egész erejével végig ro-hant a városban: házakat döntött össze, feleket mint a szalmaszálat dobott át a harmadik-negyed-ik utcába. A kaszinó teletjét száz méternyre hordta el a vihar. Az összes utcák és házak szá-nalmas állapotban vannak; nincs fa épségben, nincs ház, mely meg ne sérült volna. A »Szent Háromság« szobrot ledöntötte; még a vonat is megállította a nyílt pályán. Öt ember életveszélyesen megsebesült. A vihar mintegy fél óra hos-zzáig dühöngött.

— **Zágrábi hadtest** vezérkarához beosz-tott tisztek közül mintegy 20-an mult vasár-nap városunkban időztek a vidék tanulmá-nyozása czéljából. Innen Lendva felé Szom-bathelyre utaztak.

— **Helybeli kereskedő ifjak** önképző egyesülete vasárnap, e hó 24-én este 7 órákor a »Hattyu« vendéglő kertjében, kedvezőtlen idő esetén az étteremben táncmulatsággal összekötött társas estélyt rendez.

— **Véglegesítés.** A vallás és közoktatás-ügyi m. kir. miniszter Vargha a Tivadar perlaki elemi állami iskolai rendes tanítót, valamint Kelen Gizella perlaki elemi iskolai tanítónőt jelen állásukban végleg megerősítette.

— **Muraközi szőlőhegyek** az idén jó termést ígérnek. A tőkék gyönyörűen ter-mettek és az elvirágzásnak kedvezett a szép napos idő. A peronospora elleni fecs-kenedés ez évben is igénybe vétetett, de nem mindnyájanál azoknak, akik ezt eddig is teljesítették, bár tavaly meggyőződhetek a spricel és nem spricel termes közti óriási különbségről. Annyi azonban tény, mikép eddig a peronospora jelenléte tán a forró napok miatt nem constatálható; e helyett azonban néhány igen tekintélyes gazdától azt hallottuk, mikép szőlőhegyükben a phy-loxera otthont vert már. Ha ez factum, akkor nagyon szomorú jövő áll a felsőmuraközi nép e'ött. Ilyen vigasztal benünket annak tudata, mikép a veszélyes fégret títlete még hivatalosan nem authenticus. Ha szőlőhe-gyeink jelenlegi gyönyörű állapotjukban megmaradhatnak, igen szép temés lesz kilitás. Nem egyszer jártak fölöttünk ez évben a jéggel telített felhők, de hála a jó Istennek eddig megkíméltettünk, míg a vend-vidékekben sok kárt okozott.

— Az 1848-49-iki szabadság-harcunk gyűjteményének a fővárosi vigadóban levő rendezősege fölkeré az összes biztosító tá-rsaságokat, hogy vidéki ügynökeik által is — moz-dítsák elő a 45-ös ereklyék gyűjtését. Ezt a prakti-kus dolgot az aradi múzeum találta föl. A fölkeré biztosító társaságok támogatása már azért is nagy mérvű lesz, mert a gyűjtemény tulajdonosa ki-jelentette, szóval és írásban, hogy 25.000 forintot ad magyar hirlapírói nyugdíjalapra és 15.000 forin-tot az erdélyrészi és a többi magyar közmivelődségi egyesületeknek a gyűjtemény vételárából, ha azt a nemzeti múzeum számára megvásárolták; anyyi összegért a mennyibe (kimutatás szerint) került az a kiállítás főrendezőjének. A hirlapírói nyug-díjalapra szánt 25.000 frtból ana fővárosi és vidéki hirlapírók is részesülhetnek, a kik nem tagjai a már létező hirlapírói nyugdíj intézetének. A 48-as gyűjtemény által kiadott Honvéd Emlék-lapra előfizetésre felhívó leveleket küldött szét a rendező-ség. Felhívás minden volt honvédnek el lett ugyan küldve, de az előfizetés vagy megrendelésre való

főszállítást csak a módosabbaknak szól, mert a rendezőség ennel tudatja, hogy minden vagyontalan honvédnek ingyen adja a díszes emléklapot, ha az illető az előljáró által alá irt levelében ezt kéri. Gróf Kreith Béla ur által az ország közönségnek és egyesületeinek ajándékozott huszezer Kosuth képből még néhány ezer példány áll az ezután folyomód közzéadását s egyetleg rendelkezésére. Ez életnag arczképek bolti ára 1 frt 40 kr. példányonként. A fennmaradó képeket a fővárosi vízgázban levő 48-ask iállítás látogatóinak ajándékozza a rendezőség. Néhány nap mulva a kiállítás minden látogatója kap egy egy Kosuth képet

— Megyei hírek. A király Pácsa községnek iskolaépítési czélokra 100 frtot, a busoszt-lászlói irt. hitközségnek iskolaépülete vételárának fedezésére 60 frtot engedélyezett. Peczeke György tüksezentgyörgyi plébános a hodosáni áll. elemi iskola vizsgálata alkalmával a magyar nyelvben legfőbb előmenetelt tett növendékek között tankönyveket, képeket és pénzt osztott ki. — A z.-egrszegi pénzügyigazgatóság Kopeczky Józsefet díjtalan adóhivatali gvakornokká kinevezte. — Véglegesen ittették állomásukon: Kallay Francziska szent-adorjáni s Luttárné Kopocsy Amália gátniai áll. elemi iskolai r. tanítónők. — Kölcsonösen áthelyeztettek: Lerch Antal keszthelyi és Götze Ede pécsi kir. postatisztek. — Brunner Antal keszthelyi állami utmester 41 évi működés után nyugdíjaztatott, helyébe pedig Triznay Gyula tapolczai utmester helyezettett át. — Sabján Dénes gelsei postamester eljegyezte Szabó Ilonka k. a., Dr. Ohilkó Sándor pedig Alsó-Lendván Kovács Józán kisasszonyt. — Dr. Dézsényi Árpád oltárhoz vezette N. Kanizsán Markó Lujza urbölgyet, Markó Antal állomásfőnök leányát. — Kohn Jakab n.-kanizsai illetőségű budapesti ta-

kos vezetéknevét Kovácsra változtatta át. — Balaton-Fürödöt e hó 14-ig 1145 vendég látogatta meg. — Dr. Meller Béla n. kanizsai fogorvos Bécsbe költözött s helyét dr. Engel Sándor eszéki togrvos költözött oda. Molnár István, budapesti vinczellér-iskola igazgató a Balaton környékét megtekintvén, Keszthelyre érkezett, hogy a földmvelési miniszter ígérete értelmében egy vinczellér-iskola létesítésére érdeklőben az előleges tanulmányokat megtegye.

— Lukács Bélának, az újonnan kinevezett kereskedelmi miniszternek sikerült arczképe s jellemrajza vezet be a „Magyar Géniusz“ 29. számát, mely fény és pompa tekintetében méltó folytatása a többinek. Megszoktuk már, hogy a „Magyar Géniusz“ minden száma hoz valami meglepetést s ebben nem is szűkölködik a legutolsó szám sem. Sokan voltak kíváncsiak arra, milyen lesznek az új pénzek s a „Magyar Géniusz“ szerkesztői — bizonyára nagy fáradság után — megszerezték azoknak rajzait s már be is mutatták olvasóinknak. Ugyancsak e számban találjuk Ö Felsőségnek legújabb arczképét és szébbnél-szebb képeket. A szellemi réz is felette gazdag, a mennyiben legjelesebb írónkkal, mint Beniczky Bajza Lenke, Döczy Lajos, Abonyi Árpád, Kada Elek, Munkácsy Kálmán, találkozzunk. Az emlitettek kívül a „Magyar Géniusz“ behatóan foglalkozik a napi rendben lévő aktuális eseményekkel, melyeket a leghivatottabb tollak ismertettek, s melyeket a legkiválóbb művészek mutattak rajzokban. Mindezek mellett a „Magyar Géniusz“ a legolcsóbb hetilapok egyike s a közönség, mely méltán érdeklődik az illusztrációk iránt, melyek az eseményeket képekben mutatják be, könnyű szorrel juthat e fényes kiállítású laphoz. — Kik még nem ismernek olvasóink kö-

zül a „Magyar Géniusz“-t, forduljanak a kiadóhivatalhoz (Budapest, Kerepesi-ut 14.), mely mint lapunkat értesíté, készséggel küld mutatványsszámokat. A „Magyar Géniusz“ előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Az újonnan belépő előfizetők a „Kenyér“ című emléklapot ingyen kapják.

— Mit olvassanak a gyermekek a szünetidő alatt? Akármilyen jól esék is a gyermeknek az a várva-várt vakáció, mikor reggeltől napestig a szabadban az élet, bizony gyakran unalmassá lesz s szükségét érzi a hasznos s szórakoztató olvasmányok. Gyakran jut eszébe a gyermeknek, hogy a játékon kívül más neme is van a mulatásnak s ilyenkor a szép és hasznos olvasmány a legkedvesebb barátja neki. A gyermeknek ez idő szerint legkitünőbb olvasmánya „Az én Ujságom“ mely pontosan minden vasárnap köszönt be hozzá, telve képekkel s szívet-lelket nemesítő közleményekkel. — Van „Az én Ujságom“ minden számában mese, elbeszélés, vers, ismeretterjesztő czikk, leírás, mindenféle rejtvény s végül egy csomó szép kép. Pósa Lajos a legkitünőbb magyar gyermekköltő szerkeszti „Az én Ujságom“-at, ajánljuk azt a legmelegebben a szülők figyelmébe. Előfizetési ára negyedévre 1 frt.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOZSEF

IX. tečaj Vu Cakovec 24-ga juliusa 1892. Broj 30.

8 urednikom moći je svaki dan govorniti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozefa urednika vu Cakovec.

Izdateljstvo: Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna čena je:
Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt
Pojedini broji koštaju 10 kr.
Obznane se poleg pogodne i fal računaju.

ua horvatsko i magjarskom jeziku izlazeći družveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki Otijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Sluzbeni glasnik: „Medjimurskoga podpomogajućega činovničkoga druživa C. „Cakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Božja skrb vu naturi.

V.
(Dalje).

Životinje be iju takaj i skrivaju se predi nego bura začne ili drugi kakvi strašni naravni pojavi Domaće živine nedotiču se otrovnoga rašća i razeznaju trave, koje su jim za hrane dobre. Nekoji amerikaneki naselec, odpejal je sa sobom iz Europe krvah vu svoje novo prebivališće. Taki prva zima bila je nenavadno duga, i buduć, da se on toga neje nadjal, to su mu krave došle vu veliku pogibelj, da pogineju, već samo koža i kost

Opazilo se je medtim, da kak su se v.ata od štale odprla, da su namah svoje glave podigle uvěk na jednu stran i s rukanjem svojim pokazuvale, da bi tam rađe. Najpotlje jih poodvezaju i pustiju van, premda nikaj nigde zelenoga pod sněgom neje bilo. Kak su vunil bile odletiju tam vu dol, gdje je duzinom potoka močvarne doline nekakov drač bil, za kojega neje niti jeden naselec mislil, da je krmno rašće. Nego krave sa svojim nagonom vodjene sigurneše neg čověk sa svojim prišpodabljujućim i računajućim razumom; pohlepno su jele taj drač, te su se i na sletno pomogle. Znameniti je životinski

nagon i vu betegih Pes liže svoju ranu, dok zaraste; a betežen — mruje i posti. „Mojeja psa poparila je jedenput sluzavka strašno s vrućom vodom. On se je zavijajuć odvleke vu šenic i na njem je ostal već danah ležeć i ranu si ližuć, dokle god mu neje zarasla, i samo gda gda je dole shajal, da se vode napije a na jelo nije niti mislil.“

Vu naturi vlada preljpi redarstveni sustav, i nagibljivost, da se ravnovaga zdži Ptice su stražari nad rastlinstvom; Brez njih nebi imali nikakvoga ploda, ni kakvoga sada, nikakvoga cvća. Jeden jedini par pčevah treba za svoje mlade svaki dan do 300 gusenica. Kaj po danu pčevaiće nepobereju, to po noći uniču šišmiši, oni v noći loviju nočne metulje i hrušće Ravno tak loviju i vništuju neprestano kojekakvu gamad sve fele sove, lisice, ježi, krtice, lasice i kaće itd. Jež uništjuje čemernu kaču ridjevku; njeni ugriz njemu neškodi.

Svaki mišar pojede preko ljeta najmenje 6000 mišov; a ravno tak i sova, koja zato ima ošter sluh da vnoći loviti more, oči koje i vu mraku vidi, i jako po tiho leti: Čavke vu šeregih letiju na drevje gda dojde vrme hruščovo. Jeden dol spušta se gore, te lupajuć s krilmi i s drugim gibanjem drma te kukce, a drugi dole zdrmane pobiraju Obedvše se stranke pri tom

zesvim uredno menjaju. Vrane kopaju s kljunom škodljive črvice iz zemlje, a koji su glubljiše, one uništjuje krtica.

Đetlič uništjuje jelotoča i teše drugim pticam duplja za gnjezda. Krbredjed pobira jako škodljive mrmce. Kukavica se hrani s onimi gusenici, koje druge ptice neču jesti, navlastito s jako dlakavimi, osebito pak s otrovnimi četnjaki.

Kaj jedna živina ne činiti, to je druga, da dela. Mravlje — selci nedelaju rašću nikakvoga kvara, uničuju naproti nezbrojene škodljive kukce. pak tjar i kaće. Oni mnogoput putuju vu velikih šeregih i svaki jim rado odpira svoju hižn, ar kaj god se je pod palmovim krovom ugnjezdilo škodljivih kojekakvih kukcov, črvah, činećih otajno ljudem nensdžani kvar, to oni sve najdu, uništiju ili vu bég odiraju. Mrtvog jelena tak oglođu, da samo čista okostnica ostane. Sto silah je vu prirod i uvěk vu pripravi: kljunov, zubih, škramplah, klěšćah itd. da poginjere od strane

Rědko je moći najti poginjene živine. Mrcetina se tako potroši ili odstrani, zakaopa. Grobar, črnkast kukec, sa širokimi črlenožutimi pčgami po přek na ledjih, dobil je to ime od grobarskoga svoga posla.

(Drugiput dalje).

Parabula.

Nekoj seljak je na protuletje lèpo okopal svoj vrt i grede vu red postavil o-nak, kak se to veè za svaki pošten vrt pristòji. Drugi dan su došli obodva, najme reèeni seljak i njegova žena, te su posadili tu krumpira, tam zelje, onde zelera ov-de opet kolorabu i t. d. — Jedna greda je ostala prazna.

Dojde pod veèer seljak i za da si že nu iznenadi, poseje na praznoj gredi šalatu i otide. — Malo kesne e dojde žena, i ona hoèe svojega muža presenetiti, ter posadi na praznu gredu grah.

Niti je muž znal, da je žena posadila na praznoj gredi graha, niti pak je žena znala, da je njezin muž na istom mjestu posejal šalatu — i tak je sad obodvoje bilo na praznoj gredi posejano i posadjeno.

Muž je hodil svaki dan vu jutro pregledavat jeli njegova šalata raste i pri tom je graha, koj se je iz zemlje pokazal, držeći ga za drač, vun zplél.

I žena je hodila svaki dan po poldan gledat, jeli njezin grah raste i pri tom je ojet šalatu koja je iz zemlje išla, držeća ju za drač, vun zpéla.

I ovak su svaki dan poseb, jeden bez drugoga hodili svoju gredu p'et, dok je na zadnje greda ostala izbija prazna.

Kaj se iz ove parabule vu imo ?

To se svaki dan, ne jeden krat, nego jezero krat događja, ali ne na vrtu pri gredi sa šalatom i grahom, nego pri odhranjivanju dèce, ako najme otac i mati svaki za se, bez sporazumljenja s drugim deleju okolo odhranjivanja svoje dèce, jer vu takovom slušaju uvèk jedan van ztrga kaj je drugi posejal, — i obratno.

Em. Kollay.

Segurno prenešenje.

Prije više lètih se je neki skupec s jednim gospodinom Patrum čakovečkog klo tra, prigodom setnje k sv. Heleni razgovaral o smrti cloveka, kad na jedan krat skupec proti patru veli: „Znaju kaj je najgorše pri smrti cloveka?“

„Na to sam znat'željan, kaj vi za najgorše pri smrti držite“ — odgovori pater.

„Da clovek svoje peneze nemre sobom ponesti.“

„O to je moći sobom vzeti“ — od govori redovnik — samo se to mora na pametni naèin učiniti.“

„To sad prvi krat čujem“ — reèe skupec — „A na koj pametni naèin bi to moguèe bilo?“

„Samo je potrebno reèi Kristušove izpuniti: Koja vi jednomu od najmenjih učinite, učinili ste meni!“ odgovori redovnik, a zatim dalje: „Ako vi mozbit imate velik kup novac, tak sad znate puta, po kojim si je na drugi svèt prenesti morete. Vu onom hipu, kad vi koj novèić siromaku darujete ili za kakovu drugu dobru stvar, koja je na èast božju, svoju pomoè pružate, vu onom velim hipu je vaš dar dospel vu ruke zveličitelja, koj bude vam ga dobro spravil i na dan velikoga računata skup s interesi natrag povinul.“

Skupec se sad ves zamišljeni razide s

redovnikom te otide domov, gde je reèi gospodina patra još èelu noè premi-ljaval.

I zbilja je skupec od onoga dana svo je novce, koji su mu od potreboèah za život preostajali, daval Kristušu vu shranjbu te je konaèno vumrl pred Bogom i ljudmi vu poštenju.

Da bi se barem ov primer i drugih skupcev prijel te je na pravi put dopeljal.

Pisal:

Em. Kollay.

ZABAVA.

Žena poginuloga.

III.

(Dalje).

Ja te neostavljam. Ja znam vse, kaj ti se je pripetilo. Ti si obkoljen, pak se moraš predati ili sa vsom vojskom poginuti. Tri se veè noèi neprestance vletem po neprijateljskom taboru, vezda kakti marketantice, vezda kakti selska dèrojka, jenkrat da paèe vu muški opravi. Od svih stran su ti zaprti puti. Vèera, kad su te preobladali na mostu, bil si još sreèen, ar si malo ne prepal; vu klanjce se nemreš nikak potegnouti. Klanjec szélekuaèki obsednat je s kanoni, pak moraš tam polovicu vojske izgubiti, a opet neèeš predèti. Nu da budeš mogel od zada tu kanonire napasti, mogel bi si s one strani prekòèiti put, jer odnud, pak vse do brányzskoèke gore, nije ni jedno selo obse-djeno. Potrebno ti je samo dva bataljuna i nekoliko štukov da se primekneš za hrbet karonirom, koji klanjca čuvaju.

Vojskovodja se je žubko nasmejtal.

Po zraku, kaj ne ?

Ne, nego pod zemljom.

Gospa je te reèi tak ozbiljno izrekla, da je osmeš generalov odmah po tim izniknul.

Je izpod zemlje. Zmislijavam se, èa smo gustokrat, kad smo se vu rodnom mjestu moje majke skitale po okolici, nahadjale nekakov podzemni otvor, vu kom smo se gustokrat skrivale. Jenkrat su nas zlobni deèki progonili; moje pajdašice razišle su se na vse strani, a ja sam pobegla vu taj otvor. Nekoliko deèkov poèeli su me strašiti i bežali su za menom vu peèinu. Ja sam išla vse dalje nuter; nizek, nu dosta širok prohod (ganjk) vodil je pred menom i ja sam išla vse dalje i dalje. Viku deèkov vse sam jednu èula, a jeka (kriè) ozvanjajuca šupljim ganjkom (hodnikom) èinilo mi tu viku još strašnešom, pak sam bežala po tmini, zadržavajuè duškn, pipajuè i popikavajuè se vu grude i kamenje. Bojala sam se menje kmice i samoèe, ali tim vi e deèkov, pak sam vse dalje išla. Nenadjano mi se vèinilo, kak da bi vidla svètlo pred sobom; daleko, vrlo daèko opazim škuru svètlost. I ta sam napravila svoje koraèaje. Svètlo kak da bi dohadjalo vse bliže i bliže, svètlost koja je predirala iz vana, dohadjala je kakti meglu vu ovu podzemnu tminu. Poslje bežanja, koje je za èelo vuru trajalo, izišla sam opet na svètlo, vu èist zrak, pak nemislilim, da bi ikad još hotela tud iti, kud sam iz straha prebežala.

Vojskovodja poslušal je pazljivo reèi ove gospe.

Kad sam izašla na polje, bila sam vu

gustoj, divjoj borovoj šumi, iz koje nisam znala puta. Plaèuèi sela sam si na jedno prehièeno steblo i tu su me našli delavci (težaki) iz željezare, koji su me na preèec odpeljali vu jedno selo.

To selo ? . . . prctrgnul joj je general nestrpljivo reè.

Szélakna . . .

Lice generalovo kak da bi gorelo, oèi mu se zablskale, on je stupil pred gospu, stisnul joj je ruku i ogril ju je.

Govori dalje! rekel je on, a vustnice su mu od radosti zadrhtale.

Moj dedek, koj je bil profesor, komu sam ja to pripovèdala, na mjesto da me pokara, èesa sam se bojala, — kak da bi se razveselil s toga odkrièa, pak je odèeno viknul: „to je on ganjk“, kojim je Rákóczy Ferencz II. (vu okolnostih spodobnih vašim) izpeljal izpod zemlje svoju vojsku. Takovih zapušèenih špiljah rudnièkih ima više; kak se iz rudnika veè vse vun vzeme, pak neda je više hasne, onda zanemare ljudi i ove špilje.

I ti misliš, da zvuu tebe nigdo nepozna toga tunela ?

Otvor — je; no nigdo nezna, da taj otvor vodi na drugi kraj gore. ar je na one stran gore otvor zasipani tak, da se z vuna nemre opaziti. Moj dedek je to odkrièa zatajil do kraja svojega življenja i to s nekakve žarljivosti, kaj je svojstvena vuèenim ljudem.

Jeli bi ti mene mogla tam odpeljati ?

Došla sam zato sim, da to vèinim. Ne da vam dosadjujem svojimi tužbami, nego da vas olobodim, došla sam do vas. Hodite s menom.

Gospa se zamotala vu svoju mantilu, a vojskovodja si je pripasal meè. Dva oficiri išli su s daleka s goruèimi bakljami, i oni su se zgubili vu temuoj, zimskoj noèi.

Zemlja je bila bèla, nebo èrno. Okolica je zavémila poslje buène bitke.

IV.

Gospa, podpunoma poznavajuè ovu okolicu, dopeljala vojskovodju do oznaèenoga mèsta.

Išli su jeden kre drugoga, vrlo hitro, ter su samo kad, kad pregovorili po koju reè.

Pri jednom zavoju brega stane gospa, vzeme jednomu sprevadjaèu baklju iz ruke, a drugu baklju dala je vojskovodji i namegnula je ovim sprevadjaèem, nek se povrneju.

Vojskovodja ju je èudnovito pogledal.

Ja neèem, — rekla je gospa šeptajuèi, — da gdo zezna za to mjesto, dok nebudeš ti seguren.

Ali ovo su moji najzaufaneši ljudi.

Ja se neufam vu nikoga.

Ali ti si žena, — pak s menom sama.

Gospn pogleda turobno na vojskovodju.

Vu toj èrnoj opravi! progovorila je o-ua i zdehnula si.

Pak vu toj temnoj noèi! doèal je vojskovodja. I oni su išli prez sprevadjanja vu dolinu med drevjem pokritim zmržnenim snègom, po snèznoj pustoši prez puta: naprè išla je gospa, a za njom vojvoda; go-reca baklja osvètljivala je im lica divjom svètlostju.

Vu kotljini jeduoaj izšèen vu peèinu zèval je otvor pod zemlju.

Divji praprot rasel je pred ulazom, a nutri, kak dalko je dopreti moglo sunce, rasla je zelena trava. Po zimi pokril ju je veter snegom. Otvor je komaj tolik, da čovek more črez njega iti, strane su mu nagajene.

Gospa išla je prva vu tunel, odstranjujuć svojom ljepom, belom rukom zmržjeni praprot, koj je pričil put; — za njom je išel vojvoda. Črez spuščenu koprenu bliskale se jesu veike, temne oči njezine.

(Drugiput dalje).

Priredil:

Glád Ferencz

KAJ JE NOVOGA ?

Kak su Crnci (Harapini) postali ?

Brazilijanci pripovedaju o tom pitanju ovak: Kad je Bog čoveka stvoril, nakanil je i Satan (vrag), da isto čini, i poklam kam je videl, kak je Bog vse vredil, pošlo mu je za rukom. Pokedob je pako Satan crn, postalo je i njegovo stvorenje crno. To se Satanu né dopalo, ter je on išel, da toga svojega stvora opere vu Jordanu. Ali Jordan je sveta voda, ter se je taki vugnula, kak je Satanov stvor došel vu nju i smočil si je samo podplate i dlani, koji su postali malo beleši od drugog tela. To je razrdilo Satana, ter on vudri svoga čovika šakom po nosu tak, da mu ga je čisto stisnul. Siromak crnac (harapin) počel se je p'akati i prositi za milost, ter Satan, videć da harapin nije kriv, počel ga je milovati i lasi mu gladiti rukom, nu pokedob mu je ruka jako vruća, ostali su lasi harapina rudasti.

Aldov differitisa.

Kak iz Štckholma na znanje dajeju, zbezala su vu pučkoj školi vu Laksjó — u na Jämtlandu vsa škol-ka děca i za 14 dni vumrla su vsa.

Gde je zaručnik ?

Jedne novine javljaju sljedeći dogdaj: Jedna mlada sirota dēvojka izproše na je bila za jednoga šoštara i odredil se den svatbe (zdavanja). Zišli su se skupa svati, vrēme je, da već idu vu cirkvu, ali nega od nikud mladoženje. Kaj bi vezda napravili? Mlada je oblećena i pripravljena za zdavanje, anda treba je zdavati (vēnčati). Ali za koga? Tu su se onda na nekaj dobroga zmislili. Dēvojka je ve dugo rada imela jednoga mladoga tišlara, pak se je bila nekaj žujim posvadila i dala se je izprositi za toga šoštara. No ajd išli su izkat tišlara, našli su ga i povedali mu stanje stvari. Tišlar je skočil od radosti, dobežal je k dēvojki, i išel je sa svati vu cirkvu i vēnčal se s dēvojkom. Komaj kaj je bilo zdavanje dovršeno, kad eto zaručnika šoštara, a kad je videl, koj se je pripetilo, počel se pozivati na svoj stareši ju. Nekoliko razjarenih svatov podiglo se je, i izlupali su »šoštara« i tim je bila stvar zvršena.

Kuliko su vredne noge ?

Tramvaj-društvo vu Čikagu bilo je onomadne od vrhovnoga suda ovoga varasa osudjeno da plati 30 000 dolarov jed nomu malomu dečku, Karleku Kamp, koga su kola toga društva tak ozledila, da su mu se morale obedve noge odrezati.

Testament navučiteljice.

Najstareša navučiteljica Francezke, frajlica Virginie Mauvais, rođena 3-ga augusta ljeta 1797. vumrla je pred nekolikimi dnevi vu Nanciju. Tečajem svojega delu van'a napisala je nekoliko knjigah o odhranjivanju i podučavanju. Kad je ljeta 1852. ostavila svoje zvanje, svoju službu, imela je imetek od 500.000 frankah, — ljeta 1890. prikazala je gradu Nanciju 400.000 frankov, da se s ovimi penzi napravi špital. Vu testamentu odredila je ona, da se pokopa priprosto, da se vozi na grobje nepokrta s mrtvečkim pokrivačem Mertvečka kola nek voziju dva konji kak god siromaka. Za koli nek ide deset muzikarov, koji moraju igrati narodne popevke, zvun toga nek se pozove na sprevod dve sto siromakov, od kojih se svakomu mora dati dva franka.

Sljive vu Bosni.

Izvažanje sljivah vu doljno-tuzlanskome okružju iznašalo je: ljeta 1880. vu vrēdnosti 1.102.189 forinti 40 kr, ljeta 1883. vu vrēdnosti 1.800.052 for. 20 kr, ljeta 1886. vu vrēdnosti 1.462.379 forinti 30 kr, ljeta 1889. vu vrēdnosti 2.140.631 for. 50 kr., ljeta 1891. vu vrēdnosti od 3.359.348 forinti 30 kr. Od ovih sljivah prodalo se je vu sušenom stanju ljeta 1883. 60 000 meter centih, vu vrēdnosti od 1 800 000 forinti; — ljeta 1891. već 270.000 meter centih vu vrēdnosti od 4.000 000 forinti. Ako se vzeme, da ostatek sljivah, koji se nije sušil, vrēden je pol milijuna forinti, onda lanjska žetva sljivah reprezentira svotu od 4 i pol milijuna forinti. Od ovih 270.000 meter centih izvažalo se je vu Ameriku 160.000, vu Prajzku 46 000, vu Austriju 28 000, vu Holandsku 6000, vu Švedsku 3200, vu Belgiju 1200, vu Francezku 100 i vu Švajcarsku 100 meter centi. Ostatek išel je dēlom vu druge zemlje, dēlom je ostal domaj.

Francezka.

Već od nekoliko ljetah se opaža vu Francezkoj, da broj vumrlih vsejednako ostaje na istoj visini, doklam se pomenjšava broj ženitbah i poroda. Tomu bi zlu imala doskočiti zakonska osnova obligata francezke komore, Le Roy. Ta je osnova tak zanimiva, te je i izvan Francezke obrnula na se obću pazljivost. Da se nebi pomenjšaval broj žitelje, osnova zadržaje vu prvom redu odredbe glede vumiranja dēce, a zatim glede toga, kak bi se ljudstvo sklonulo, da živi vu zakonskom stalšu. Prema tomu se nesmeju sklapat ženitbe pred 21 ljetom prcz privole roditeljah. Tovaruš, koji se drži nezakonsku ženu, ima se kašiguvati reštom od tri meseca do dvē ljeti. Tese odredbe tiču vumiranja dēce. Da se vu ljudstvo zbudi volja za življenjem vu bižnom zakonu, dēbile se budu polešćice pri plaćanju poreza (štribe) i vršenju soldačke dužnosti. Vsakomu oženjenomu čovėku, koji ima menje od 6000 franka godišnjega dohodka, oproćtila se bude pri jednom dētetu petine, pri dvojji dēci dve petine, pri trojji dēci tri petine, pre četveroj dēci i prek toga četiri petine skupnoga poreza (porcije, štribe), kaj ga mora plaćati. Taj manjak poreznih dohodkov namestili (podmirili) budu oni neoženjeni mužkarci i neoženjene ženske, koje inaju više od 3000 frankov godišnjega dohodka. Nadalje bude se po prvom ljetu soldačkoga službovanja odpustil soldat od soldačije, ako se bude vidlo, da se je za to vrēme dovoljno zvućil.

Ako se oženi do 25. ljeta, onda mu se oprosti ostala aktivna služba. Nu ako se do 25. ljeta neoženi, onda bude nazad pozvan, da naknadno za tovolji (zvrši) svojoj aktivnoj dužnosti.

Mekaj za kratek cas.

1.

Domaća gospa: Dragi šogor, budi tak dober, daj razreži (raztranciraj) pečenku.

Šogor: Koga vruga ! ?

Domaća gospa: Kaj ti to nećiniš rad ? Šogor: Istinsko govoreć, ne. Ar gdo trancira pečenku, taj je ili osel ili neotesanec.

Domaća gospa: Kak to ? Kak to ?

Šogor: Ako za se zadrži najbolji falat, onda je neotesanec, ako si ga pak nezadrži, onda je osel.

2.

Gospon: Zakaj se plačeš, dēte moje ? Dēćec: Zgubil sem 50 krajcarov, pak budem vezda bit.

Gospon šenkak mu je 50 krajcarov : A zakaj se vezda još plačeš ?

Dēćec: Da sam ne zgubil 50 krajcarov, vezla bi imal jeden forint.

3.

Nevugodno.

Fuj Ana, kaj se neseramuješ ? Čula sam kak si včera na večer vu ganjku nekoga kušnula !

Pak kaj zato ? Im si i Ti to isto včera na večer učinila !

Jesem, nu to je bil moj zaručnik !

Ali draga sestra, im i on, kojega sam ja kušnula, bil je Tvoj zaručnik.

4.

Kapelan i farniki.

Došel je jednoga dneva kapelan na prodekalnicu, da bi farnikom prodekuval; ali nije bil čisto siguren vu svojem prodećtvu. Da se pak oslobodi neprilike, počel je na kratkom ovak:

Ej dragi farniki, jeli vi znate kaj vam budem ja povedal ?

Farniki su odgovorili: A kak bi to mogli mi znati ?

Zatim je kapelan počel dalje:

Kad anda nemrete znati, razmeti, zakaj bi vam onda govoril? — Rekel je to, i otišel je s prodekalnice.

Zutra dan išel je opet na prodekalnicu i pregovoril je ovak:

Dragi farniki, jeli znate, kaj vam budem rekel ?

Farniki su odgovorili:

Znamo, znamo.

Na to je kapelan:

Kad već znate, čemu bi vam onda govoril ?

Kad je to zrekel, opet je otišel iz prodekalnice.

Tretjega dneva opet je otišel na prodekalnicu i zapital je farnike opet tak:

Jeli znate, kaj vam budem rekel ?

Farniki su se predi dogovorili, pak su onda na njegovo pitanje rekli:

Nekoji od vas znaju, a nekoji neznaju.

Na to njim je kapelan odgovoril:

No gledite, to je prav ljepo ! Anda oni od vas, koji znaju, nek navće one, koji neznaju.

Složil:

Glád Ferencz.

Fekete, fehér és színes selymeket méterenként 45 krtól 16 frt 65 krig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző színben szállít, megrendelt egyes öltönyökre vagy végekben is póstabér ésvámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minak póstaforulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó

LOTERIJA.

Grác 17-ga júliusa 1892.
82 68 36 77 26

COGNAC-QUINT-KIVONAT.

Kitűnő, egészséges és tartalmas cognac pillanat alatti készítésére, mely a valódi francia cognactól semmiben sem különbözik, ajánlom e **jónak bizonyult különlegességét.**

Ára 1 kilónak (előg 100 liter cognac készítésére) 16 frt o. é. Készítési utasítás ingyen mellékeltek. **Legjobb sikerért és egészséges gyártmányért keszeskedem.**

Spiritusz megtakarítás

érhető el felülmúlhatlan **pálinka-erősítő-kivonat** által; ez az italoknak kellemes, erőteljes ízű és csakis nálam kapható. Ára kilónként 3 frt 50 kr. (600-1000 literre) használati utasítással együtt. E különlegességeken kívül ajánlom még valamennyi **essenciámat rum, szilvapálinka, törköly, fűkeserű, valamint a létező likörök, szeszestokok, cezet és borezet** készítésére felülmúlhatlan minőségben. Készítési utasítások ingyen mellékeltek. 155

Árjegyzék ingyen.

Égészséges gyártmányokért keszeskedem vállalom.

Follák Károly Fülöp
essencia-különlegességek gyára Prágában
(Tisztes képviselők kerestetnek)

2150 tkvi szám 892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik végrehajtónak Turk Franciska férj. Brodár Mátyásné végrehajtást szenvedő elleni 10 frt 80 kr. tokekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területénlévő a m.-szerdahelyi 142 tk. 110, 111. és 114 hrsz. a ingatlanokra együttesen 217 frt becsárban, u itt 477 hrsz. 36 frt, 374 hrsz. 12 frt, 356 hrsz. 44 frt, 602 hrsz. 20 frt, 623 hrsz. 58 frt, 578 hrsz. 25 frt, 768 hrsz. 22 frt, 789 hrsz. 28 frt, 1815 hrsz. 110 frt, 1747 hrsz. 12 frt, 2344 hrsz. 43 frt, 2596 hrsz. 15 frt, az ezen tkvben felvett legelő és erdő illetmény 50 frt, és végre a m.-szerdahelyi 933 tk 310 hrsz. Kodba György és neje tulajdonán felvet ingatlanra 32 frt becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi augusztus hó 17 ikén d. e. 10 óraker a mura-szerdahelyi község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak a becsár 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. s. kelt igazságügyi miniseri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Csáktornyan 1892 június hó 4-én.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 546.

A perlaki utczában a Hász Teréz-féle ház eladó. Bővebbet a háztulajdonosnál. 544 1-1.

Árverési hirdetés.

Alsó-Domboru község alulírott előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát képező **nagyvendégő helyiség** mé szárszécckel együtt

folyó évi július hó 31-én d. u. 3

órákor nyilvános árverés utján 3 évre a község házánál hasznbérbe adatik.

Miről árverezni szándékozik oly hozzáadással értesítetnek, miszerint árverés előtt tartoznak a 400 frt kikiáltási árnak 10 százalékát bánat pénzül letenni. Egyébb feltételek a jegyzői irodában bármikor megtekinthetők.

Kelt Alsó-Domboron 1892. évi július hó 11-ik napján.

Pichler Imre
jegyző.

545 1-1.

Hajdinyák Jakab
bíró

Arverési hirdetmény.

Alólirt Perlak községi előjáróság részéről közhírré tétetik, hogy Perlak városának tulajdonát képező **nagyvendégfogadó, és Ottoki csárda helyiség**

f. évi augusztus 23 án

Perlakon nyilvános árverés utján három évre bérbe fog adatni.

Erre vonatkozó árverési feltételek a községi tanácssteremben bámkor betekintheők.

Perlakon, 1892. évi július hó 20-án.

Goricánecz József s. k.
vjegyző.

547 1-3

Horváth Mihály s. k.
városbíró.

Hatóságilag engedélyezett VÉGELADÁS.

Férfi, női és gyermek cipők és kalapok.

Mindennemü **ruha kelmék**, fekete és színes **kásmérok, kreton, voil, szefir parket**, valódi **rumburgi és kreasz vászon, chiffon, ágy és asztal terítők**, mindennemü **szőnyeg**, selyem, gyapju és mosó **kendők**, téli nagy kendők, fehér és színes valódi vászon **zsebkendők, posztó és férfi ruha-szövetek**, továbbá

férfi, női és gyermek cipők és kalapok mindennemü **ingek, gallérok, selyem nyakkendők, harsnyák**, fehér és színes **kötő pamut**, bársony és selyem szalagok

szabott árak mellett

a beszerzési árnál tetemesen olcsóbban adatnak el.

MAYER S-nél
Csáktornyan.

A beszerzési áron alól.

Mindennemü ruha kelmék.